

ήρωες κ' έβλεπα να τότε παρηγοράνε κιόλα τότε είπα μέσα μου: Νά, άφτοί είναι οι Γαλεότοι. άφτοί είναι ή πληγή της κοινωνίας. Άφτοί οι αίσθηματικοί καμπούρηδες της 'Ομόνοιας, που θέλουνε ένα γερό μάθημα για παραδειγματισμό. Δυστυχισμένη Μυράτ, σώσου από δαύτους, ξεγλύστρησε από κοντά τους, μη τους ξαναζυγώσης πιά ή θέλεις να μη σε βρούνε και μεγαλύτερες συμφορές. Σ' άφτους, κάθε τίμιος άνθρωπος, πρέπει να τους απαγορέβη και το επεισόδιο ακόμα να μην αναφέρουνε στο στόμα τους, πολύ περισσότερο να φέρνουνε και τις... κρίσεις τους και γνώμες για τα πρόσωπα του είδύλλιου.

ΑΝΑΙΣΤΗΤΟΣ

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Στη «Ζυγαριά» της Μόσκας (άρθ. 7 του 1906) δημοσιευτήκανε τάκόλουθα.

ALEX. PALLIS. Modern Greek.

Σιμά στον Ψυχάρη παίζει σημαντικό ρόλο στη γλωσσική αναγέννηση της Ελλάδας και ο Α. Πάλλης. Είναι ο πρώτος που προσπαθήσε, αλήθεια λίγο άτυχα, να προσκαλίση και το πολύ κοινό να λάβη μέρος στο ζετύλιγμα του γλωσσικού ζητήματος—με τη γνωστή μετάφραση του Βαγγέλιου στη λαϊκή γλώσσα, που στα 1901 έπροκάλεσε μεγάλες ταραχές στους δρόμους της Αθήνας. Άλλο γνωστό έργο του Πάλλη είναι ή ώραία μετάφραση στη ζωντανή σημερινή γλώσσα της Ιλιάδας, που τόσα χρόνια την δούλευε και που δώ και λίγο καιρό την έβγαλε σε βιβλίο. Το βιβλιαράκι που βγαζει τώρα είναι μια ξανατύπωση ενός άρθρου του που δημοσιευτήκανε στο No 6 της University Review. Στ' άρθρο του ο Πάλλης μας ζουγραφίζει την αληθινή κατάσταση της ρωμαϊκής γλώσσας, που ενδιαφέρονται για αυτήν οι Άγγλοι φιλόλογοι, μα που συχνά στα περιοδικά της Άγγλιας λαβαίνει όλωσ διόλου άλλη φυσιογνωμία. Σημειώνοντας την υποπτη καθαρότη της επίσημης καθαρεύουσας, που έως τώρα την ονομάζουμε αφιλολογική, ενω χρόνια τώρα δε γράφεται πιά σ' αυτή τη γλώσσα αληθινό φιλολογικό έργο, ο Πάλλης μας άνογει πάλι την άθλιότη και την ψευτιά αυτής της γλώσσας, που σε λίγο θα ξεχαστή όλωσ διόλου, για να μπη στη θέση της ή αληθινή κόρη της: αρχαίας Έλληνικής γλώσσας—ή δημοτική.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ Μαργαρίτα Στέφα.

Ο Ξενόπουλος είναι ένας από τους λίγους, μπορεί να είναι και ο μόνος σύγχρονος Έλληνας πεζογράφος που διαβάζεται καπως από το πολύ κοινό της Ελλάδας. Τώρα αν μπορεί να το πάρη κανείς αυτό για έπαινο του Ξενόπουλου είναι άλλος λόγος, σε λογαριάζουμε μάλιστα πόσο τιποτένια φιλολογική παιδείση και ποιά γούστα έχει στην Ελλάδα το κοινό που διαβάζει. Όπως κι αν είναι, τον Ξενόπουλο φαίνεται τον καταλαβαίνουν ευκολώτερα οι πολλοί. Καθώς τόμολογει συχνά και ο ίδιος ο Ξενόπουλος, τα θέματά του τα παίρνει αλόγιστα απ' τη ζωή και του φτάνει να μεταδίνη μόνο το έξωτερικό, το φαινόμενο, δίχως ποτέ να τολμάη να προχωρήση πιο βαθιά. Δε φαίνεται να του πέρασε

ποτέ ούτε ή ιδέα, ότι συχνά στα πιο συνειθισμένα περιστατικά της καθημερινής ζωής κρύβονται μυστήρια και προβλήματα από κείνα που βασανίζουν την ανθρωπότη. Οι ήρωές του είναι ανθρωπάκια της καθημερινής ζωής, συχνότερα έπαρχιώτες βυθισμένοι στις μικροδουλιές των, στα μικροπάθια τους, στην τιποτένια τους ζωή. Ο Ξενόπουλος μας δίνει μια σειρά καλές φωτογραφίες που τις βλέπουμε, μα κείνον που τις έβγαλε, κείνον που τις έκαμε ούτε τον βλέπουμε ούτε τον αισθανόμαστε. Αλήθεια κάπου κάπου προσπαθεί ο Ξενόπουλος να μας δείξη τον έαυτό του, να φέρη στο έργο του και την προσωπικότητα του συγγραφέα, μα όλες αυτές οι προσπάθειες είναι αρκετά άτυχες. Γι αυτό τα σχετικά καλύτερα του έργα είναι κείνα, όπου περιορίζεται στο ρόλο απλού χρονογράφου της Έλληνικής έπαρχιακής ζωής. Στη «Ζυγαριά» έχουμε γραμμένο πως τα πιο παλιά έργα του Ξενόπουλου είναι τα καλύτερα του. Το ξαναλέμε και τώρα που ο λόγος είναι για τη «Μαργ. Στέφα», που πρωτοδημοσιευτήκανε στην «Έστία», στα 1893, και που τώρα βγήκε σε ιδιαίτερο βιβλίο.... Όποια κι αν είναι ή γνώμη μας για το γενικό έργο του Ξενόπουλου, πρέπει να μολογήσουμε ότι ή «Μαργ. Στέφα» σέρνει τον άναγνωστή με την απλότητα της, τον ήσυχο τόνο (που δεν έχει καθόλου μέσα του από κείνη την αισθηματικότητα που τόσο την έ συνειθίζει ο συγγραφέας), με τη λεπτή παρατήρηση του συγγραφέα, που χωρίς να γεμίση το έργο του με περιττές λεπτομέρειες δεν ξεχασε και το παραμικρό. Με τη «Μαργ. Στέφα» ο Ξενόπουλος κέρδισε τη θέση του στη νεοελληνική φιλολογία, μια θέση τιμητική που δε θα του την έδινε κανένα από τα πιο νέα του έργα....

Τώρα και δυο λόγια για τη γλώσσα. Η «Μαργ. Στέφα» γράφτηκε σε καιρό που ούτε τολμούσε κανείς να σκεφτή για δημοτική γλώσσα σε έργο φιλολογικό. Από κήνο τον καιρό πέρασαν χρόνια και σήμερα ο Ξενόπουλος ξεμολογείται δημοσία ονομάζοντας τη γλώσσα της Μαργαρίτας Στέφας «έλευσινή υπερκαθαρεύουσα».

Μ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΟΝΟΓΡΑΦΟ

'Από Πέμπτη σε Πέμπτη.

'Υπουργός 'Εσωτερικών ο Ν. Καλογερόπουλος Σιοιωμοί. Άθήνα 1, Περαιάς 1, Έπαρχίας 10.
Λαθωμοί. Άθήνα 8, Περαιάς 5, Έπαρχίας 7.
Κλειμής. Άθήνα 5, Περαιάς 6, Έπαρχίας 7 (οι δυο ληστείες).
'Απαγωγές. Άθήνα 2.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Το καινούριο ρομάντζο του Ψυχάρη που θάρχισουμε ύστερ' από λίγο καιρό έχει τίτλο «Η άφρωστη δούλα και το καλό το κοριτσάκι κ' είναι μεγαλύτερο από α'Τένειρο του Γιαννίρη».

— Άμα τελιώσει αυτό, ο Δάσκαλος θα τυπώσει στο «Νουμά» δυο άλλα ρομάντζα, το «Δυο άδέρφια» και τα «Ηλιοβασιλέματα».

— Ο συνεργάτης μας Νίκος Βέης μας έφερε το τέλος του «Πουλελόγου» και θάν το τυπώσουμε στο φύλλο της άλλης Κυριακής.

— Ο Βέης μας φεύγει την Τριτη για την Κέρκυρα να κάνει τη γραπτιωτική θητεία του. Καλώς να τον δεχτούνε λοιπόν οι Κορφίτες δημοτικιστάδες τον άρεμάνιο συνεργάτη μας.

— Ο κ. 'Ανοητόπουλος άντίμωσε στα γραφεία κάπιας φημερίδος ένα δημοτικιστή.

— «Τον ξέρεις το Νουμά ;» τονε ρωτάει.

— «Τον ξέρω».

— «Νάν του πεις πως του στέλνα την έσχάτη μου περιφρόνηση».

— «Τη βάζω στην τσέπη μου να νάν του τη δώσω».

— «Στην τσέπη του ; Όχι στην τσέπη σου ! Στο μυαλό σου να νάν τη βάλεις».

— «Και πώς να χωρίσει τόσο μεγάλο πράμα σε μυαλό δημοτικιστή ;»

— «Έχεις δίκιο» άπάντησε ο 'Ανοητόπουλος κ' έτσι δε μας έστειλε την έσχάτη του περιφρόνηση που θάν τη δεχόμαστε με βασιλικές τιμές.

— Τον 'Ανοητόπουλο οι φίλοι του τονε λένε και Θεό. Κι ο 'Ανοητόπουλος κμαρώνει σε Θεό, για του το λένε, και αρχινάει άμέσως να δημιουργεί...ίνοησίες.

— Κείνο που προτείνει ο 'Ερμονας για στο Ρωμαίικο έρραβητέριον θαρρούμε πως θα γίνει και πως κάποιος πρόκειται να νάν το τυπώσει.

— Όταν θάπορασισταί το τύπωμά του ο εκδότης του μπορεί να ζητήσει από τα γραφεία του «Νουμά» τις 2 λίρες του 'Ερμονα και (μέσο του «Νουμά») μια λίρα από τον Ξενιτωμένο και το Krishna της Καλοκούτας, 10 φρ. από τον Κ. Λαναρά του Βακού και 10 φρ. χρ. από το Ν. Ζαχαρία της Λόντρας.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Στρ. Μελ. Νά σ' το πούμε κι αυτό, αφού έπιμένεις. Ο Γ. Πελλερέν (Χιτζής τέληθινό του όνομα) τα μισά από τα τραγούδια που δημοσιεύει στο βιβλίο του μας τάφερε και τα δημοσιέψαμε στο «Νουμά» με τδνομα της άδερφής του κ. Εύαθίας Χατζή, τάχα πως είναι δικά της. Μας έφερε και γράμματα της κ. άδερφής του, γραμμένα όλα από τον ίδιο, δικά του δηλ. γράμματα. Γιατί φέρθηκε έτσι, ακόμα δεν μπορούμε να νάν το νιώσουμε. Για να παρυσιάσει την άδερφή του για πικέτρα ; Μα τότε γιατί τη ρεζιλύει σήμερα τυπώνοντας τα τραγούδια της στο βιβλίο του για δικά του ; Αυτηρά σημάδια γά ενν νεο που θέλει να πέρσει και για ποιητής.—κ. Φίλιωνα στην Πάτρα τό έπιθετο «Ταρογούτης» για τους Τυμβωρύχους το πρωτοεταχειρίστηκε ο Ταγκόπουλος στον «Άστω».—κ. Ν. Βοεμό. Θα προτιμούσαμε κανένα δηγηματάκι, μα άπαραίτητο να μάθουμε πρώτα τέληθινό σου όνομα.—κ. Σ. Βαρελ. στην 'Αλεξάνδρεια. Σου στέλνουμε το φύλλο στο καινούριο σου κατατόπι. Θυμήσου όμως, σε παρακαλούμε, να μας σταλεις και τη συντομή. Το ίδιο παρακάλιο κάνομε και στους άλλους συντρομητάδες μας που δε θυμηθήκανε ακόμα να μας στείλουν τις συντομές του 906. Όσο για μερικούς που δε στείλανε ακόμα ούτε του 903 ! ! αυτοί πιά δε είναι καλά.

ΒΓΗΚΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ :

ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ

ΤΟ ΑΝΕΧΤΙΜΗΤΟ

Δράμα με τρία μέρη.

Ο ΞΕΝΟΣ

Δραματική Σκηνη